

חבורה אמו"ר

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעייתו פרלה בת עמרם
לע"נ לוי בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמטוב

Le Zohar dans la Halakha

תמורה דף טז ע"א

אמר רב יהודה אמר שמואל: שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה. אמרו לו ליהושע: שאל! אמר להם: "לא בשמים היא". אמרו לו לשמואל: שאל! אמר להם: "אלה המצוות" – שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה. אמר רבי יצחק נפחא: אף חטאת שמתו בעליה נשתכחה בימי אבלו של משה. אמרו לפנחס: שאל! אמר להם: "לא בשמים היא". אמרו לו לאלעזר: שאל! אמר להם: "אלה המצוות", שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה. אמר רב יהודה, אמר רב: בשעה שנפטר משה רבינו לגן עדן, אמר לו ליהושע: שאל ממני כל ספיקות שיש לך. אמר לו: רבי, כלום הנחיתך שעה אחת והלכת ללמקום אחר? לא כן כתבת בי "ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל"? מיד תשש כחו של יהושע, ונשתכחו ממנו שלש מאות הלכות, ונולדו לו שבע מאות ספיקות, ועמדו כל ישראל להרגו. אמר לו הקדוש ברוך הוא: לומר לך אי אפשר, לך וטורדן במלחמה, שנאמר: "ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' וגו'". במתניתין תנא: אלה ושבע מאות קליו וחמוריו, וגזירות שוות, ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה. אמר רבי אבהו: אף על פי כן החזירו עתניאל בן קנז מתוך פלפולו, שנאמר: "וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה". ולמה נקרא שמה "עכסה"? שכל הרואה אותה כועס על אשתו.

רמב"ם ה' יסודי התורה פ' ט' ה' ד'

וכן אם עקר דבר מדברים שלמדנו מפי השמועה או שאמר בדין מדיני תורה שה' צוה לו שהדין כן הוא והלכה כדברי פלוני הרי זה נביא השקר ויחנק. אף על פי שעשה אות. שהרי בא להכחיש התורה שאמרה (דברים ל יב) "לא בשמים היא". אבל לפי שעה שומעין לו בכל:

בבא מציעא נט ע"א

תנו ה'תם: חתכו חוליות, ונתן חול בין חוליא לחוליא – רבי אליעזר מטהר, וחכמים מטמאין. [נ"ט ב] וזה הוא תנור של עכנאי. מאי עכנאי? אמר רב יהודה אמר שמואל: שהקיפו[הו] דברים כעכנא ז', וטמאוהו. תנא: באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם, ולא קיבלו הימנו. אמר להם: אם הלכה כמותי – חרוב זה יוכיח. נעקר חרוב ממקומו מאה אמה, ואמר לה: ארבע מאות אמה. אמרו לו: אין מביאין ראיה מן החרוב. חזר ואמר להם: אם הלכה כמותי – אמת המים יוכיחו. חזרו ואמרו לו: אין מביאין ראיה מאמת המים. חזר ואמר להם: אם הלכה כמותי – כותלי בית המדרש יוכיחו. הטו כותלי בית המדרש ליפול. גער בהם רבי יהושע, אמר להם: אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה, אתם מה טיבכם? לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע, ולא זקפו מפני כבודו של רבי אליעזר, ועדין מטין ועומדין. חזר ואמר להם: אם הלכה כמותי – מן השמים יוכיחו. יצאתה בת קול ואמרה: מה לכם אצל רבי אליעזר, שהלכה כמותו בכל מקום. עמד רבי יהושע על רגליו ואמר: "לא בשמים היא!" מאי "לא בשמים היא"? אמר רבי ירמיה: שפכר נתנה תורה מהר סיני, אין אנו משגיחין בבת קול, שפכר כתבת בהר סיני בתורה "אחרי רבים להטות". אשכחיה רבי נתן לאלהו, אמר ליה: מאי עביד קודשא בריך הוא בההיא שעתא? אמר ליה: קא חייף ואמר, "נצחוני בני! נצחוני בני!"

עירובין דף יג ע"ב

אמר רבי אבא אמר שמואל: שלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים: הלכה כמותנו, והללו אומרים: הלכה כמותנו. יצאה בת קול ואמרה: אלו ואלו דברי אלהים חיים הן, והלכה כבית הלל. וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלהים חיים, מפני מה זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותו? מפני שנזכין ועלובין היו, ושונין דברייהו ודברי בית שמאי, ולא עוד אלא שמקדימין דברי בית שמאי לדברייהו.

שולחן ערוך אורח חיים

סימן ג' סעיף ו'

הנהגת בית הכסא

וכן אסור לישן בין מזרח למערב אם אשתו עמו ונכון להזהר אפילו כשאין אשתו עמו:

סימן כ"ה סעיף ה', י"א

דיני תפילין בפרטות

ה יכוין בהנחתם שצונו הקב"ה להניח ארבע פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב ועל הראש כנגד המוח כדי שנזכור ניסים ונפלאות שעש' עמנו שהם מורים על יחודו ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו וישעבד להקב"ה הנשמה שהיא במוח וגם הלב שהוא עיקר התאות והמחשבות ובזה יזכור הבור' וימעיט הנאותיו ויניח של יד תחלה ויברך להניח תפילין ואח"כ יניח של ראש ולא יברך כי אם ברכה אחת לשתייהם: הגה וי"א לברך על של ראש על מצות תפילין אפי' לא הפסיק בנתיים [הרא"ש הל' תפילין] [וכן פשט המנהג בבני אשכנז שמברכין ב' ברכות] וטוב לומר תמיד אחר הברכה השניה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד [מהר"י בן חביב אגור סי' ל"ח]:

יא אחר שקשר של יד על הזרוע יניח של ראש קודם שיכרוך הרצועה סביב הזרוע ויש מי שאומר שאסור להוציא תפלה של ראש מהתיק עד שתהא תפלה של יד מונחת: הגה ואף אם שניהם לפניו חוץ לתיק לא יתקן לפתוח התפלה של ראש עד אחר הנחה של יד [מהרי"א ומהר"י בן חביב] יש מי שכו' להניח של יד מיושב ושל ראש מעומד [אגור בשם הזהר סי' פ"ד] ובמדינות אלו לא נהגו כן אלא שתיהן מעומד:

סימן ל"א סעיף ב'

דין תפילין בשבת ויום טוב

בחוה"מ ג"כ אסור להניח תפילין מהטעם הזה בעצמו שימי חוה"מ גם הם אות: הגה וי"א שחוה"מ חייב בתפילין [ב"י בשם הרא"ש] וכן נוהגין בכל גלילות אלו להניחם במועד ולברך עליה' אלא שאין מברכין עליה' בקול רם בב"ה כמו שאר ימות השנה:

סימן מ"ו סעיף ו'

הלכות ברכת השחר ושאר ברכות

יש נוהגין לברך הנותן ליעף כח ואין דבריהם נראים: הגה אך מנהג פשוט בבני אשכנזים לאומרה:

סימן נ"ב סעיף א'

דין מי ששהה לבוא לב"ה עד ישתבח

אם בא לב"ה ומצא צבור בסוף פסוקי דזמרה אומר ברוך שאמר עד מהולל בתשבחות ואח"כ תהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללויה ואח"כ הללו את ה' מן השמים עד לבני ישראל עם קרובו הללויה ואחר כך הללו אל בקדשו עד כל הנשמה תהלל יה: הגה ואם יש לו שהות יותר יאמר הודו לה' קראו עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום שקודם אשרי כי בנתיים אינן רק פסוקים מלוקטים [הגהות מיימוני פ"ז מהלכות תפלה] ואח"כ ישתבח ואח"כ יוצר וק"ש וברכותיה ויתפלל עם הצבור ואם אין שהות כ"כ ידלג גם מזמור הללו את ה' מן השמים: הגה אם עוד אין שהות לא יאמר רק ברוך שאמר ותהלה לדוד וישתבח [הרא"ש והר"י פ' אין עומדין] ואם כבר התחילו הצבור יוצר ואין שהות לומר פסוקי דזמרה אפי' בדלוג יקרא ק"ש וברכותיה עם הצבור ויתפלל עמהם ואח"כ יקרא כל פסוקי דזמרה בלא ברכ' שלפניה' ולא של אחריהם: הגה ומ"מ יאמר כל הברכות שמחוייב לברך בבוקר [כל בו וב"י בשם מהרי"א] כמו שנתבאר סי' מ"ו ומ"ז: